

РЕШЕНИЕ

№ 3369

гр. София, 10.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на десети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

като разглежда докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20221110204436 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 21-4332-026166 от 17.12.2021 г.** издадено Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **К. СТ. ХР. с ЕГН:******* му е наложено административно наказание парична глоба за сумата от **100.00 лева** за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

В депозираната въззивна жалба срещу процесното НП се инвокират подробни съображения. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно. Релевира се, че същото е постановено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не изпраща представител. **Не се претендират разноски.**

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата. Не се релевират доказателствени искания. **Не се претендират разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН,

като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (*“ipso facto”* – извод от самият факт; *“res ipsa loquitur”* – фактите говорят сами за себе си):

На 17.12.2021 г. срещу жалбоподателя К. СТ. ХР. въз основа на съставен АУАН Серия АА бл.№671824 от 20.11.2021 г. на актосъставителя ИЛ. Ф. Ф. в присъствието на свидетеля П. К. Т. – и двамата – полицейски служители от 03 РУ-СДВР. Въз основа на описанието в обстоятелствената част на процесния АУАН е отразено, че на 20.11.2021 г., около 09.10 часа в гр.София на бул. „Възкресение“ с посока на движение от улица „Самодивско изворче“ към бул. „Академик Иван Ев.Гешов“ жалбоподателят Х. е управлявал сам личният си лек автомобил марка „Ауди А4“ с рег. № СО 9488 СХ, като на кръстовището на улица „Самодивско изворче“ и бул. „Възкресение“ приближил, навлязъл и преминал на червен светлинен сигнал на сфетофарната уредба при нормален режим на работа.

Въз основа на съставения АУАН е издадено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 21-4332-026166 от 17.12.2021 г.** от Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на жалбоподателя **К. СТ. ХР. с ЕГН:******* му е наложено административно наказание парична глоба за сумата от **100.00 лева** за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП

В наказателното производство свидетелите ИЛ. Ф. Ф. и П. К. Т. не потвърждават констатациите, записани в АУАН Серия АА бл.№671824 от 20.11.2021 г. Същите не излагат никакви възприятия за факти. Те посочват, че нямат изначален спомен за събитието, описано в АУАН. Липсват по делото други доказателства и доказателствени средства, които да потвърждават изцяло фактическите обстоятелства от АУАН и НП. Административно-наказващият орган не ангажира други доказателства и доказателствени средства, с оглед тежестта на доказване (*“onus probandi”*), лежаща изцяло единствено и само върху него. В НПК и ЗАНН са дефинирани от законодателя в полза на съда изрично вменени служебни правомощия за установяване на обективната истина по делото, като бъдат събрани по негова инициатива всички допустими, необходими и относими доказателствени средства. Този съдебен състав е в невъзможност да събере доказателства и доказателствени средства, тъй като такива липсват. В показанията на свидетелите Ф. и Т. не се съдържат възприятия за факти, които могат да бъде установени с каквито и да е било други доказателства в процеса. Административно-наказващият орган следва да съобрази, че не само писмени доказателства следва да представя на съда във връзка с една обвинителна административно-наказателна теза. Важно условие за потвърждаване на административно-наказателното обвинение е да се установи годеен гласен доказателствен източник. По делото такъв липсва. Разпитани са всички възможни свидетели, които биха имали отношение към случая, а те самите не

посочват на съда никакви запомнени факти – нито преки, нито косвени и не излагат никаква друга възможна информация, въз основа на която съдът да може да събере друг доказателствен източник. Съдът е в невъзможност да се позове на показанията на свидетелите Ф. и Т. и да изведе необходимостта за търсенето на обективната истина чрез събиране на други възможни доказателства, които да са евентуално посочени от свидетелите. В тази връзка съдът е преценил в последното заседание, че не е необходимо да се изискват справки от Столична община за светофарната уредба от инкриминирания пътене участък, тъй като и тази доказателствена информация, дори и да я има, отново сама по себе си не доказва и не потвърждава тезата на наказващия орган и на актосъставителя, че в обективната действителност на инкриминираната дата и място е извършено административно нарушение от жалбоподателя Х.. Това е така, защото свидетелите Ф. и Т. не описват никакви факти и възприятия, които да са свързани с предмета на доказване в административно-наказателното производство на основание чл.102 от НПК. Съставените АУАН и НП не се ползват с презумптивна доказателствена сила. Те не са доказателство сами по себе си, че е извършено административно нарушение. Отразените в тях фактически и правни обстоятелства, очертаващи на възведения административно наказателен състав по чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП не доказват сами по себе си, че описаното административно нарушение е осъществено от дееца от обективна и субективна страна.

IV. От правна страна (“*ipso jure*” – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка “*ex officio*” относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Съдът намира, че с оглед извършения доказателствен анализ, залегнал във фактическата част на настоящото съдебно решение, издадено НП следва да бъде отменено на формално основание, поради липсата на доказателства и доказателствени средства по делото, които да доказват по безспорен и абсолютен начин, че е извършено от жалбоподателя Х. твърдяното нарушение по чл.6, т.1 вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

За пълнота на изложението съгласно чл.6, т.1 от ЗДвП Участниците в движението: 1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Разпоредбата на чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП въвежда общо задължение за водачите на пътни превозни средства, като участници в движението да съобразяват поведението си със светлинните сигнали. Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен светлинен сигнал, какви са задълженията на водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението, следва ясно да се посочи, коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба, като

по този начин на жалбоподателя ще бъде посочено ясно и конкретно, кое е задължителното правило за поведение, което той е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание. Съдът приема, че това процесуално изискване не е изпълнено в АУАН и НП, а това само по себе си води до наличие на съществено процесуално нарушение, водещо до самостоятелна отмяна на издаденото НП. Както вече беше посочено, разпоредбата на [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че преминавайки при червен сигнал на светофарната уредба, жалбоподателят не се е съобразил със светлинната сигнализация. Никъде в НП обаче не е посочено, кой е нормативният акт, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при червен сигнал на светофарната уредба. Цитираната в НП като нарушена правна разпоредбата - [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) не посочва при наличие на конкретна светлинна сигнализация, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Поведението, което следва да спазват водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба е посочено в [чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП](#), а именно: червена светлина - означава „Преминаването е забранено“. Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават „стоп-линията“ или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Тоест [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на различна светлинна сигнализация, а с оглед конкретно посочената червена светлина, това е [чл. 31, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП](#). Член 57 от [ЗАНН](#) изчерпателно изброява задължителните реквизити на наказателното постановление, като в точка 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби, които са били нарушени виновно“. Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които то не е изпълнило.

В контекста на изложеното, въззивната жалба на жалбоподателя Х. е основателна и доказана, поради което НП следва да се отмени от съда като неправилно и незаконосъобразно.

Разноски от страните не се претендират и такива не им се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от [ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

**ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО
НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 21-4332-026166 от
17.12.2021 г.** издадено Началник СЕКТОР към СДВР, отдел „Пътна
Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018 г., с което на
основание чл. 53 от ЗАНН на **К. СТ. ХР. с ЕГН:******* му е наложено
административно наказание парична глоба за сумата от **100.00 лева** за
нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред
Административен съд София-град, в 14-дневен срок от съобщението за
изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____